

Rakousko, Rakousko!

Minule to odnesl Francouz Chudák jeden revoluční. Ale mám ve světě cestovatelském i jeden národ, jednu zemi, kam se vracím rád, minimálně jednou ročně, neb je to za humny. Ale jistě, je to Rakousko, mnohdy proklínané jako žalářník národa českého.

Nedá mi to a musím vám přiblížit pár příběhů, které mě nutí hranice našich dávných žalářníků překračovat co nejčastěji. Snad se povede přiblížit to, jak Rakušané dokázali většinou smysluplně proměnit svoji vlast v místo, kde se krása potkává s vlídností a úsměvem. A to prosím nejsem placeným agentem rakouské centrály pro turistický ruch!

Musím však říci, že jsem se již rozloučil s městy rakouskými, když si totiž nenajdete původní čtvrti, jsou alespoň pro mě příliš kosmopolitní. V turistických centrech najdete příliš mnoho nasoukaných Volodů v teplákových soupravách Adidas či harémy arabských šejků a pološejků. Takže se v posledních letech vydávám spíš do menších a odlehlých městeček na březích mnoha jezer. Pokud si chcete Rakousko opravdu užít, vyměňte Hallstatt či Vídeň za třeba takový Strobl či Gmunden.

Když si kupříkladu ve Stroblu půjčíte kola a budete si chtít objet Wolfgangsee, můžete se setkat s paní půjčovatelkou, jakou v Česku asi nepotkáte. Tahle milá paní naší skupince půjčila fakt pěkná kola. Jal jsem se v půjčovně vytahovat občanku, aby si zapsala nacionále ... a paní se nechápavě usmála, co to dělám. Že nic takového nepotřebuje. Hmmm, říkám si v duchu a ona se pak navíc začne omlouvat. Prý ať se nezlobíme, ale až budeme navečer kola vrátet, nebude přítomna, tak ať je dáme někam do garáže, kterou nechá odemčenou ...

Nebo v Gmundenu jsem si se synkem půjčil takovou pidimotorovou loďku, abychom se projeli po Traunsee. První hodina za 10 EUR, druhá za 8 ... Vrátili jsme se asi za hodinu a půl a já byl připraven platit klasických 18 EUR, ale mladík obsluhující si vzal jen 10, prý jsem tu druhou hodinu nejezdili celou ...

Pravda však je, že právě v Gmundenu jsme trochu, asi o 40 minut, přetáhli placené parkovné. Chvátali jsme k autu a už z dálky jsem viděl lísteček za stěračem. No fakt se mi nechtělo na dovolené řešit něco s úřady. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem si lísteček zastrčený za stěračem přečetl. Stálo v něm zhruba toto: milý turisto, překročil jste placenou dobu parkování. Nicméně naše radnice je ráda, že jste si pro svoji dovolenou vybral toto město a proto Vám tímto věnujeme další hodinu parkování zdarma. Dovedete si to představit v Česku? Můj syn se pak vážně rozhodl, že si mezi jméno a příjmení vloží druhé křesní jméno znící Gmunden, právě na počest těchto zážitků.

No a jedna z posledních historek, na kterou si nyní vzpomínám, se udála v loňském září. S kamarády jsme tak trochu chodili po vídeňských Alpách a bydleli v skromné turistické chatě. Večer, když jsme zde zůstali jen ubytovaní, jsme většinou seděli a popíjeli pivo. Taková klasická reprezentace Česka, vždyť to znáte. A najednou, 4 piva zdarma ... prý už jsme jich vypili a zaplatili dost. Pak jídlo od majitele chaty zdarma, asi jsme mu padli do oka. A nakonec přišla paní kuchařka s tím, že našla obří pýchavku a když už tak pěkně sedíme, že nám všem hostům ji prostě, samozřejmě zdarma, usmaží.

Uf, to slovo zdarma se opakuje příliš často, ale nicméně, pokud vám náhodou z těch historek trochu spadla brada, pěkně si ji zase ukazováčkem zvedněte a zavřete ústa. Mohla by vám tam vletět moucha. Ty mají samozřejmě v Rakousku také, ale jsou tam takové ... jiné. Usmívají se, nesedají vám na jídlo a neotravují v okamžiku, kdy usínáte. No a pokud té poslední větě nevěříte, zajedťte si tam. Uvidíte!

Luděk Lopour